מירה שדות

מאיר מוהבן

הילדה מירום

POTTERS

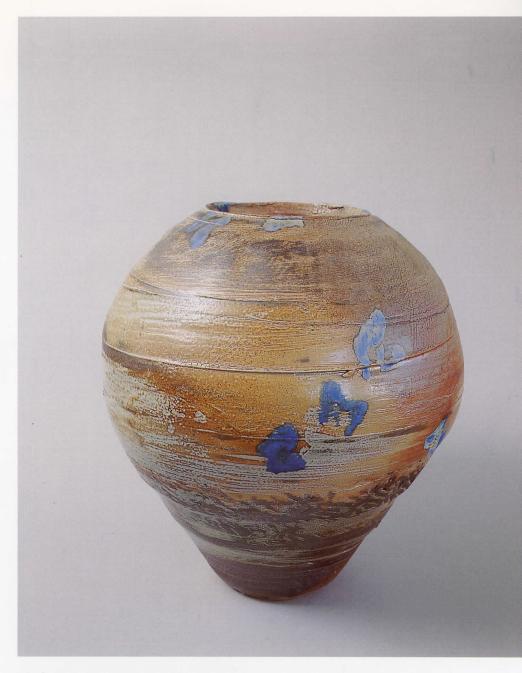
BEIT AHARON KAHANA בית אהרון כהנא

147, Rokach st. Ramat Gan Tel: 03-7523348 בחי רוקח 147, רמת-גן טל:

מירה שדות התפתחתה עם השנים אך שמרה בעקביות על מאפייני היסוד של הקדרות במיוחד על השמוש בחומרים מסורתיים מתוך השראה של הקדרות היפנית אולם ברוח של היום. היא מתמקדת בתהליך ובאירועים להמחשת הליכי אנרגיה יצירתית מרוכזת. סוג החומרים ושלובם ממשיכים להעסיקה במהלך התפתחותה האמנותית, היא מבצעת שנויים אוטונומיים המתרחשים בתוך מערכת חזותית נתונה והנובעים מהתפתחויות עוקבות הקשורות בנסיון משרים בשהייה לאחרונה במזרח הרחוק.

השנויים החלים ביצירות מתרחשים בקצב ריתמי המורגש במישור הפיזי ובמישור הרגשי. מערכת זמן, המגיבה באופן יחסי לשנויים החלים בה ואינם משנים את האזון הצורני המתבטא בצמצום מהות צורנית בהשפעת הזֵן, אך הצבעוניות הטכנית משתנה.

הכדים של מירה שדות, ממחישים הליכי תגובות לכמיהה, לחפושים לאפשרויות בטוי חדשות במהות הכד. המקשר בין החומר לרוח אופטימית הנעה בין הפורץ למבוקר ומתרחבת לכלי קיבול המרחיב את האנרגיה היצירתית ומאריך את המעטפת בצורה ספירלית ואת הפנימי לעבר האין-סוף.

Mira Sadot's work has evolved over the years, but she has consistently maintained the basic elements of pottery, and in particular the use of traditional materials inspired by Japanese pottery, although in a contemporary spirit. She focuses on demonstrating the workings of intense creative energy with an interest in the different types and combainations of materials that has accompanied her throughout her artistic development. Her manipulation of these materials and the medium of pottery is designed to reflect autonomous changes within a given system that stem from progressive developments associated with her personal experiences during her recent stay in the Far East.

The changes that take place in her pots follow a rhythmic beat perceived both physically and emotionally. The time frame responds in relation to the changes occurring within it, but they do not alter the balance expressed in the Zen-inspired reduction of essential form. Rather, it is the technical coloration that changes.

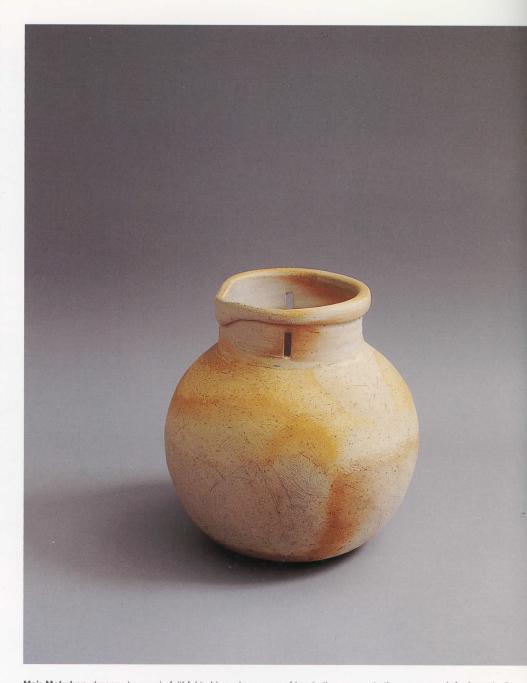
Mira Sadot's pots demonstrate the progressive response to a yearning, a search for new possibilities of expression in the essence of the pot that links the material to a spirit of optimism moving between the untamed and the controlled. This essence expands into a container that augments the artistic energy, extending the shell into a spiral and the inner space into infinity.

942x48 ס"מ אבנית, בנויה באבניים, שריפת עצים, טמפ' 1250°C זיגוג שינו וכחול פלדספר.

Ø42 X 48 cm Stoneware, Wheel thrown, Wood Fired, to 1300°C, SHINO (Japnesse) and Feldspar blue glazes. מאיר מוהבן, בוחר להשאר נאמן למקורות ההשראה המוקדמים שלו ולהתעמק בחפוש אחר אמת פנימית. עוקב אחר משמעת פנימית מאופקת ומזמינה את הצופה להתבוננות מעמיקה ומרוכזת מעבר לנוכחות הפיזית של כדיו, הוא מנחה אותנו לעולם של שלמות בעלת שקט ושלווה רוחנית בתוך פשטות הדימויים וייעודם.

כדיו של מאיר מוהבן אינם מבודדים, באים מתוך רקע העשוי להעלות הקשרים מוכרים, אך מאיר אינו מנסה לפרש את הכד - אלא, להבינו ולהתעמק במהותו, התייחסותו למימדים ולצבעוניות יוצרת שווי משקל בין הצורה לתוכן אך לעיתים רחוקות מופר האיזון. הכד מהווה הצגת דמוי מוחשי ומשמש כאמצעי לחקירת הצורה. הכד יכול להכניע את החלל במימדיו וליצור מהות דרך הקומפוזיציה הנפחית הממוסגרת.

למרות גישתו הקפדנית והערכה שמאיר רוחש לעשייה הטכנית בעלת איכות יחידה במינה - הופך את התהליך כולו לתהליך מחשבתי יצירתי. אולם, במסגרת בניית צורניות הכד, לעיתים, מקפיא את ההליך ונותן למקריות הבלתי ידועה והבלתי צפויה של השריפה לומר את שלה בציפיה לתוצאות כסות גוונים מפתיעה ולא

Meir Moheban chooses to remain faithful to his early sources of inspiration, concentrating on a search for inner truth. He traces a restrained internal meaning that invites the viewer to look deeply and intently beyond the physical presence of his pots, directing us to a world suffused with peace and spiritual calm within the simplicity and purpose of his images.

Meir Moheban's pots are not insular objects. They derive from a setting likely to suggest familiar contexts. He does not, however, seek to interpret the pot, but rather to reach a thorough understanding of its essence. The manner in which he relates to proportions and coloration creates a balance between form and content that is seldom disturbed. The pot presents a concrete image and serves as a means for investigating the form. It is capable of subduing the space by its dimensions and creating meaning through the enclosed voluminous composition.

Although Meir Moheban works meticulously and has a high regard for skillful technical craftsmanship of superior quality, the entire procedure becomes for him a contemplative creative process. Nevertheless, as he creates the form of the pot he sometimes freezes the process at a certain point and lets the unpredictable fire do what it will as he awaits the uncharted results on the colored outer surface.

@35x45 ס"מ פורצלניוס, אבניים, שרפת עץ, תנור אנגמה טמפ' 1340°C.

Ø35 X 45 cm Porcelain, Wheel thrown, Wood Fired, ANAGAMA Kiln to 1340°C. הילדה מירום יוצרת כלי קיבול שהינם נוף בחומרי הנוף המקומי עצמו. היא הפכה את חומרי הנוף למדיום המקרין ממהותו החומרית המיוחדת תגובה לשלוב של חומרים טבעיים, היוצרים מתחים חומריים בין האורגני והאנאורגני בין הקשה והרך, כהה ובהיר. החומר אינו כובל אותה, אלא להיפך היא רותמת את החומרים - אצות נסורת, קומפוסט המשמש מצע לגידול נסורת, קומפוסט המשמש מצע לגידול פטריות. כתמי חומר, בהם הנגודים מתאחדים בהרמוניה כמו מחזוריות, מתמדת. מתמדת.

יצירת מפגש בין העשייה ביד עם מגע
ישיר בטבע. כלי-כד הניצב על הארץ עם
שורשים באדמה פונה מעלה כסמל מופשט
לצמיחה מהקרקע, שורשים משולבים
בבטויים אישיים, מעין כלי פולחן שבטיים
שזורים בתוך פשטות מחוספסת משולבת
בתחכום טכני יצירתי.

אמנות יצירת הכד טעונה אנרגיה המשדרת בין חומר לרוח, כקדרות היפנית, אחת ממקורות השראתה, מאחדת את הזרימה האורגנית שבטבע בהליכים צורניים של תנועה וזרימת אנושית.

Hilda Merom creates containers that are part of the materials of the local landscape itself. She turns these into a medium which, through its unique material essence, conveys a response to the blend of natural materials that create tensions between the organic and the inorganic, the hard and the soft, darkness and light. She is not confined by her materials, but, on the contrary, adapts them to her purposes, using seaweed, copper wire, sea shells, rinds, sawdust, compost for growing mushrooms - bits and pieces whose contrasts impel Hilda to unite them in a seemingly cyclical harmony, the cyclicity of constantly evolving nture.

Hilda Merom thus brings together the work of human hands and the direct contact with nature. A pot on the ground with roots in the earth faces upward as an abstract symbol of growth - roots incorporated into personal expressions much like tribal ritual objects are integrated into a complex rough-edged simplicity with technical and creative artistry.

The art of these pots is charged with an energy that pulsates between matter and spirit as in Japanese pottery, one of her sources of inspiration. It integrates the organic flow of nature into moving forms and the flow of human activity.

927x42 ס"מ סטונבֵר, שילוב עבודת אובניים וחומר אורגני, תנור עד 1200°C.

Ø27 X 42 cm Stoneware, Wheel thrown with organic material, Kiln up to 1200°C. התערוכה עבורי פתיחת אשנב ראשוני לקדרות, התערוכה מזמנת שלושה אמנים להגיב באמצעים שלהם. התצוגה מעמידה דרך הכדים מפגשים מזוויות שונות של נגיעה בחומר, - יצירה ידנית - תפיסת הצורה בנפחים שונים, בפיות ובבסיסים וביחסים ביניהם.

הכד כאובייקט מרכזי בתערוכה טעון משמעויות בהקשרים מעבר לעברו כחפץ שימושי. צורניות הכד אינה מקרית, הכד כנושא עבר שינוי בזהות המוזיאלית שלו בפרספקטיבה הסטורית של מיכל - כד פולחן עתיק, עובר פירוק והרכבה מחדש לכיוון צורני משתנה, בעל נפח שונה, חומריות בעלת מרקמים שונים שאמנם עובר פירוק והרכבה מחדש לכיוון צורני משתנה, בעל נפח שונה, חומריות בעלת מרקמים שונים בהליך השראה הצורניות הבסיסית נתונה - אך המרקמים מנווטים ולקוחים מסביבתם האישית של האמנים בהליך השפת לשפה גאוגרפית רחוקה. נסיון לעמד ולדרג תרבות חדשה. מירקם ייחודי של כל אמן במיומנות שלו הופכת לשפה חדשה חדותית אישית. מפגשים בין נקודות רעיוניות, מרקמים שונים באים מתוך זיקה אישית כלפי יצירת שפה חדשה המבקשת להתגלות תוך כדי מצבי עירנות ומתח מרגשים ומעשיים בחיפוש משותף ליצירת אמנותם באמנותם. במהלכים טכנולוגיים, אמנותים ועיצוביים כחלק אינטגרלי עכשווי ומוכיחים את אמנותם באמנותם.

המשותף בהליך פירוט יצירת הכד - הכלי משמש כמעטפת חומרית לחלל פנימי הניצב כעדות לעימות בין הסימטרי, הסטטי לתנועה על פניה של העטיפה מזוגגת, נוזלית. נתונים לחסדי מגעה של האש המעניקה לזיגוג לעיתים חומר חשוף ונושם ולעיתים הוא עטוי ברקמות בנוסחאות מתוכננות. התוצאות הם בלתי צפויות ומפתיעות.

אינה ארואטי, אוצרת.

This exhibition opens a window on pottery for me, inviting three artists to respond in their own materials and techniques. Through the pots, it presents a range of perspectives on the interacting with the material - actually creating with one's own hands, handling different volumes of form, rims and bases, and the relationships between them.

The pot as the central object of the exhibition takes on meanings in contexts that go beyond its past as a utensil. The form is not arbitrary. As a theme it has undergone a change in its museum identity; from the historical perspective of a container or ancient ritual object, it has been taken apart and reassembled into a changing form of varying volumes and diverse features. While the basic form remains, the compositions are dictated and drawn from the artists' personal surroundings in a process inspired by distant geographical localities in an attempt to assess and catalogue a new culture. By means of their†artistry, each unique composition becomes a personal visual language. In the juxtaposition of ideas, the different compositions spring from the personal attitude toward the creation of a new language to be revealed through states of consciousness and tension, both emotional and pragmatic, in a common aspiration to formulate new qualities by means of technology, art and design as an integral part of the contemporary world. These artists demonstrate their creedsthrough their art.

The pots all share a basic similarity in terms of the procedure by which they are produced. They serve as a shell for an inner space, bearing witness to the tension between the symmetrical and static on the one hand, and the movement on the surface of the glazed, fluid shell on the other. They are at the mercy of the fire, sometimes casting the glaze as a clear breathing material and at other times covering it in carefully formulated patterns. The results are invariably surprising.

מירה שדות		Mira Sadot
ילידת צ'רנוביץ. עליה ארצה. מכון לאומנות "אורנים"-טבעון. בוגרת B.F.A, מחלקה לעיצוב קרמי "בצלאל" ירושלים בוגרת בתולדות אמנות האוניברסיטה העברית + 4 שנות לימוד לתואר מוסמך, ירושלים.	1946 1962-64 1971-75 1983-90	Born in Czernovits. Immigrates to Israel Studies at Institute of Art at "Oranim" Teachers Training College B.F.A. in Ceramic design, "Bezalel" Academy of Art, Jerusalem B.A. and M.A. studies in art history, Hebrew University, Jerusalem
מרצה עד היום במחלקה לעיצוב קרמי ב״בצלאל״, ירושלים.	1984	Lectures ceramic design, "Bezalel" Academy of Art, Jerusalem

רואון וווד		Meir Monepan
נולד בישראל בוגר האונ' העברית בירושלים (מדעי החברה) למודי קרמיקה ארה"ב .N.Y The Potters Wheel למודי קרמיקה ואומנות לתואר בוגר .S.U.N.Y - New Paltz N.Y	1959 1983-87 1989-91	Born in Israel B.A. in Social Sciences, Hebrew University, Jerusalem Studies ceramics at the Potters Wheel, N.Y., U.S.A.
פנודרי קו נו־קודר אונונות כדנואו בוגו אוצר - New Pailz N.Y. עובד כמתלמד עם Paul Cheilf, N.Y. בניית תנור "אנגמה" ועבודה כקדר בפרדס חנה, ישראל.	1991-92 1992-93 1993-96	B.A. in ceramics and art, State University of New York at New Paltz, U.S.A. Apprenticeship with Paul Cheilf, N.Y., U.S.A. Builds the ANAGAMA kiln and works as a potter in Pardes Hannah

הילדה מירום		Hilda Merom
ילידת ארגנטינה B.A. חינוך גופני - ארגנטינה למודי השלמה בתנועה יצירתית והיגוי גופני בארגנטינה אנגליה, ישראל. למודי קרמיקה - תל חי. התמחות בקרמיקה - מחלקה לאמנות חזותית אוניברסיטה הבינלאומית - פלורידה.	1948 1965-68 1972-75 1990-94	Born in Argentina B.A. in Physical Education. Argentina. Further studies in Creative Movement and Corporal Expression in Argentina, England and Israel. Ceramics in Tel-Hai College. Israel. Studies Visual Art, Ceramic Major at Florida International University, USA.

מאי - יוני 1997